

[Alfred Jensen.]

hvori man behandler denne sag, lader formode, at man planlægger sådanne ting, og det må vi have krav på at få oplysning om ved denne debat.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) var utilfreds med, at jeg havde beklaget mig over udgifterne, og over den måde, sagen bliver behandlet på. Jeg mener, jeg er i min gode ret. Dette er ikke en måde at behandle et så vigtigt anliggende på, som drejer sig om så store beløb, og hvorved man desuden binder sig endnu stærkere til en politik, som vil komme til at svie til Danmark fremefter og økonomisk være en hård belastning i øjeblikket. Når det er tilfældet, må man have tid til at diskutere sagerne igennem. Så kan det ikke nytte, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) bliver fornærmet over, at mine partikammerater tager ordet og siger deres mening. Det er ikke udtryk for nogen dårlig samvittighed, slet ikke. Det er udtryk for, at vi ønsker, før dette lovforslag vedtages, at sige vor mening om det.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) forsøgte naturligvis også at snakke udenom problemerne og forklarede, at årsagen til denne oprustning var kommunisterne. Jeg har understreget, hvad de socialistiske førere mente og stadigvæk mener om krig og kapitalisme. Det ærede medlem har ikke taget afstand fra denne karakteristik; men når det var god latin for 40 år siden at bekæmpe den kapitalistiske militarisme for at nå frem til en samfundstilstand, hvor der ikke findes årsager til krig og derfor ikke er nogen grund til at opretholde militarismen, hvorfor skulle det så ikke være rigtigt i dag? Skulle det være forkert i dag i et imperialistisk land at modsætte sig, at landets ungdom indkaldes til militærtjeneste og sendes ud for at myrde kolonifolk? Skulle det være forkert, at man modsætter sig, at millioner og atter millioner anvendes på et militærvæsen til opretholdelse af en samfundstilstand, som betyder krise, nød og arbejdsløshed? Når det var rigtigt før, må det også være det i dag.

Ja, det ærede medlem spurgte, hvem det er, der har givet andre selvstyre. Jeg kan godt forstå, at han spørger, for når han ser på dem, han arbejder sammen med, må han konstatere, at her fører man krig mod folk, der ønsker frihed, i Indonesien, Malaya, Vietnam, Formosa, Kina. Det er sandheden om det selvstyre og den frihed, det ærede medlem taler om, og det er den politik, den undertrykkelse, han mener man

skal understøtte for at sikre friheden og freden i Danmark. Nej, derigennem sikres der ikke nogen frihed og fred her i Danmark. Tværtimod, et land, der deltager i en sådan politik, fører også en tilsvarende politik indadtil, og det vil komme til udtryk i den kommende tid gennem øgede byrder på befolkningen, øget underkuelse.

Til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, der er meget fortørnet over, at vi står og holder taler, men dog må konstatere, at vi gør det for at fremkalde en bestemt forestilling, vil jeg gerne sige, at jeg gad egentlig vidst, hvorfor det ærede medlem taler her. Er det ikke også for at give folk en vis forestilling? Jeg er aldeles ikke forbavset over, at vore taler ikke gør indtryk på det ærede medlem. Jeg har forlængst konstateret, at man skal mindst have en Mussolinis skikkelse for at gøre indtryk på det ærede medlem, og sådanne typer findes ikke i det parti, jeg tilhører.

Viggo Starcke: Det er egentlig forbløffende at iagttage den forbavselse, som visse af de ærede ordførere har lagt for dagen overfor det af os stillede forslag til dagsorden. Jeg vil gerne understrege een ting, nemlig at vi indenfor retsforbundet ikke sidder her for at gennemføre de andre partiers politik. Vi er kommet herind i folketinget for at søge vore idealer omsat i praktisk virkelighed, og derfor føler vi det som en pligt at forelægge forslag om de idealer, som vi står på. Vi har dels gennem min ordførertale, dels gennem forslaget til dagsorden anerkendt lovforslagets formål, men ikke anerkendt midlerne. Vi har givet tilslutning til det, der har betydning, men taget afstand fra det, der ikke har betydning. Det, vi har stillet som betingelse, er ikke, at der i dag gennemføres den fri værnepligt; det eneste, vi har forlangt, er, at der gøres hæderlige anstrengelser for at udarbejde forslag derom. Formålet med vedtagelsen af denne lov var at skabe et solidarisk, effektivt værn for friheden, for freden og for retten. Hvad skal folket egentlig kæmpe for, hvis man ikke vil give det frihed og ret? Ellers kommer denne nation til altfor betænkeligt at ligne det, man gerne vil undgå. Tvang til frihed er, som Grundtvig sagde, noget vrøvl eller snak i tåget.

Venstres ærede ordfører, hr. Harald Petersen, sagde, at vort forslag var udtryk for, at vi ville manøvrere og alt sådan noget. Jeg savnede i det ærede medlems tale udtryk for, at han havde blot den mindste tro på friheden. Jeg kan huske, at der var et parti, som engang havde en ind-